

med en 2:a framför – så skulle jag vara bra glad. – Tröttna ej att bistå mig, och glöm ej bort vännen väster ut.

S. v. K. f. Z.

P. S. Min resa gick bra, under prat och skämt med Upsala damer och piltar, samt flitig läsning af Andersens just nu utkomna »En Digers Bazar», ett innerligt roligt och trefligt arbete, der han redogör för hela sin sista resa till södern och orienten. – Denna bok rekommenderar jag, När Mag. Snellman kommer i kontakt med Fru Hebbe, så helsa henne innerligt från mig. Framdeles, när mina 19 angelägnaste brev till Stockholm gått af stapeln, skickar jag visst äfven, henne ett vänligt ord från mitt trefliga hem der jag bra gerna skulle vilja se samlade alla mina goda och kära Stockholms-vänner. (***)

Vackra blommor stodo uti vår hytt, och stor tacksamhet egnades åt gifvaren af

S & E.

24 C. R. EHRSTRÖM – J. V. SNELLMAN 5.VII 1842 HUB, JVS handskriftssamling

Janne Broder!

Känner Du ej mera handen qvid mirum! – på två runda år och ett halft kan mycken förändring ske. Men Du känner den.

Nyss drog hädan en ung man – Forster är hans namn – ett lefvande flygblad vännar emellan, som eljest icke se och höra hvarannan. Ej längesedan kom han från Helsingfors hit, ännu senare från Enare hit, å begge ställen hade hans närmaste omgifning utgjorts af dem, som ock en gång varit vår. Samma dag (den 23 Februari 42) han lemnade Enare och reste söderut, drogo och Lönnrot och M. Castrén derifrån nordanåt till Kola o. s. v. till the Samojeders land. Vid denna tid är kanske denne Forster i Stockholm, ser Dig öga mot öga och helsar utom från andra, från en gammal bekant i Torneå.

Han berättar då, att han utom undertecknad sett äfven hans gumma – förhoppningsfull. Vore realiserandet af den förras lika så säkra som den senares förhoppningar, så skulle Du, sommaren 43, på hvad punkt af jorden Du Dig ock befunne få se en vandrande riddare beträda din tröskel med anspråk på kvarter öfver natten åtminstone. Jag har hört att Du i vår ärnar Dig tillbaka till Helsingfors. Att Du der välkomnas af månet redeligt bröst är säkert – dina utsigter der och planer känner jag icke – säkert är ock att åtminstone några, väl icke vapen, men ramar blifvit krossade på dessa odjur, som egentligen tillhörande Finlands skogar, innästlat sig i Helsingfors såsom mång annorstädes till plåga för både Studenter och Magistrar så väl Docentes som icke-Docentes likasom för mycket annat hederligt folk. Det gläder mig att Du nu, nu kan komma tillbaka äfvensom det gläder mig, för egen del, att sålunda litet åtminstone oftare än hittills få höra om Dig. Jag har väl icke heller nu helt och hållet saknat underrättelser om Dig – tack vare din penna och tryckpressen – och att detta är något helt annat än mina lumpna brev lappar är säkert; men hjertat, det upproriska har dock sina fordringar äfven derutöfver. – Tack för hvad Du sände mig

genom din Svåger Essen! Minnets runor tala om gjädje om sorger; men då de visa med ena handen tillbaka visar den andra framåt. Det är lugn och försoning i denna anblick. – Att din skänk är mig dyrbar behöfver jag icke säga. –

Dessa vår-vinter ispiggar hade vårsolen säkert bortsmultit, men till deras lycka var den tills dato så föga varm,

Tidsuret almanachen, lika kall som slägtingen på väggen, visar på d(e)n 2 Juli och att vi verkligen passerat Johanne veta vi deraf, att våra älsklingar, Uleåborg och Örnsköld åter helsat på oss. De voro denna gång för mig begge tomta. Inga vänner, inga bekanta. De hade dock något – en muntlig helsning med H. Bergman Ohlss(ö)n från Dig och en skriftlig – dina omdömen och skildringar. Jag har ännu ej hunnit mera än följa dig till Düsseldorf. Min hustru har följt med på resan. Hon har varit intresserad och sade, med an(kedning) af din anmärkning om qvinnorne vid Rhein, att Du måtte se könet med en amatörs ögon, ty du ser mest öfver allt vackra qvinnor. Jag försäkrade henne att Du är den mest ridderligt sinnade Philosoph, hvad könet beträffar, ända från Torneå till Düsseldorf. Min Sophie var ej nu första gå(n)g(e)n på tysk botten. Den 7 Juni kom hon första gå(n)g(e)n derifrån och medhade en liten flick unge, som nu heter Hanna, och allaredan så förkofrat sig, att hon snart är en månad gammal. –

Hvarje stund väntar jag för n(är)v(arande) vår Gen(eral) Director, Haartman. Jag skall söka tillstånd och c:a 1 års permission att få begagna baden i Gräfenberg, dricka Getmjölk på Apeninerna och för resten insupa classisk lärdom enl(igt) den Hahnemanska förtunnings läran.

Ordres till hastigt uppbrott tvinga mig att sluta Jag reser nu upp till Utsjoki.

30

Lef väl!
Carolus

Torneå d. 5/7 42.

På H:r Bergm(an) Ohlsons ord afgå dessa rader nu till Stockholm – måtte Ni träffas!

P. S. M. Castrén beklagade sig högeligen deröfver att den Bokhandlarn som till försäljning mottagit Ex(em)pl(ar) af hans Öfvers(ättning) af Kalevala, hvarken annonserat boken i Tid(n)gen till salu eller låtit höra af sig. Han bad Dig vara god och höra åt. Jag mins ej rätt, men tror det var hos H:r *Huldberg*.

40

25 J. J. NERVANDER – J. V. SNELLMAN 6.VII 1842 HUB, JVS handskriftssamling

Min Heders Broder,

50

Jag hoppades och önskade att sjelf få uppgöra den Littmanska affären i Stockholm, men som jag nu ej kan komma till Naturf:s Möte, måste jag ytterligare besvära Dig med uppgörande af nämnde sak. Rectors fullmakt medföljer. De 99 R(iksdaler) R(iks)G(äld)s, som jag ännu är skyldig Littman afdragas, hvarest sedan Han enligt gällande cours erlagt återstoden till fyllnad af 125 Thaler ömsesidiga qvittencer